

ละหมาดขอฝน

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.รอชิด บิน หุเสน อัล-อับดุลกะรีม

แปลโดย : สะอัด วารีย์

ตรวจทานโดย : พัยซอล อับดุลฮาดี

ที่มา : หนังสือ อัด-ดุรูด อัล-เยามียะฮฺ มิน อัล-สุนัน วะ อัล-อะห์
กาม อัล-ซัรอียะฮฺ, เว็บไซต์ al-islam.com

2014 - 1435

IslamHouse.com

صلاة الاستسقاء

« باللغة التايلاندية »

د. راشد بن حسين العبد الكريم

ترجمة: سعد واري

مراجعة: فيصل عبدالهادي

المصدر: كتاب الدروس اليومية من السنن والأحكام الشرعية

موقع الإسلام www.al-islam.com

2014 - 1435

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

ละหมาดขอฝน

ท่านอับดุลลอฮ์ บินฮัยดฺ เราะชะฎีย์ลลอฮุอันฮุ ได้เล่าว่า

«رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتَسْقِي، فَتَوَجَّهَ إِلَى الْقِبْلَةِ يَدْعُو وَحَوْلَ رِدَاءِهِ، ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ جَهَرَ فِيهِمَا بِالْقِرَاءَةِ» [متفق عليه]

“ฉันเคยเห็นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ขอฝน ท่านจะหันไปทางกิบลัตของดุอาอ์ และกลับเสี้อคตุมของท่าน จากนั้นท่านก็ละหมาดสองร็อกอะฮ์ โดยในทั้งสอง(ร็อกอะฮ์)นั้นท่านจะอ่านเสียงดัง” บันทึกโดยอัล-บุคอริยะ และมุสลิม

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะชะฎีย์ลลอฮุอันฮา ได้เล่าว่า

«شَكَا النَّاسُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فُحُوطَ الْمَطْرِ، فَأَمَرَ بِمِنْبَرٍ، فَوَضَعَ لَهُ فِي الْمُصَلَّى، وَوَعَدَ النَّاسَ يَوْمًا يَخْرُجُونَ فِيهِ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حِينَ بَدَأَ حَاجِبُ الشَّمْسِ، فَقَعَدَ عَلَى الْمِنْبَرِ، فَكَبَّرَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَحَمِدَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّكُمْ شَكَوْتُمْ جَدَبَ دِيَارِكُمْ، وَاسْتَيْخَارَ الْمَطْرَ عَنِ إِبَانِ زَمَانِهِ عَنْكُمْ، وَقَدْ أَمَرَكُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ تَدْعُوهُ، وَوَعَدَكُمْ أَنْ يَسْتَجِيبَ لَكُمْ»، ثُمَّ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ، لَا

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَنِيُّ وَنَحْنُ الْفُقَرَاءُ، أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْغَيْثَ، وَاجْعَلْ مَا أَنْزَلْتَ لَنَا قُوَّةً
 وَبَلَاغًا إِلَى حِينٍ، ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ، فَلَمْ يَزَلْ فِي الرَّفْعِ حَتَّى بَدَأَ بَيَاضَ إِبْطَيْهِ، ثُمَّ
 حَوَّلَ إِلَى النَّاسِ ظَهْرَهُ، وَقَلَبَ، أَوْ حَوَّلَ رِذَاءَهُ، وَهُوَ رَافِعُ يَدَيْهِ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ
 وَنَزَلَ، فَصَلَّى رُكْعَتَيْنِ، فَأَنْشَأَ اللَّهُ سَحَابَةً فَرَعَدَتْ وَبَرَقَتْ، ثُمَّ أَمْطَرَتْ بِإِذْنِ اللَّهِ،
 فَلَمْ يَأْتِ مَسْجِدَهُ حَتَّى سَأَلَتِ السُّيُولُ، فَلَمَّا رَأَى سُرْعَتَهُمْ إِلَى الْكِنِّ صَحِكَ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ، فَقَالَ: «أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ، وَأَنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ» [أخرجه أبو داود]

“ผู้คนที่ต่างมาร้องเรียนท่านเราะฮ์ลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮฺอูลัยฮิฮิ
 วะฮัลลัม ถึงฝนแล้ง แล้วท่านก็ได้เรียกให้เอาน้ำมิมบรัมา แล้ว
 มันก็ถูกนำมาวางให้ท่านในที่ละหมาด แล้วท่านก็ตกลงสัญญา
 วันหนึ่งให้ผู้คนที่หลายออกมาในวันนั้น ท่านหญิงอาอิชะฮฺ
 กล่าวว่า แล้วท่านเราะฮ์ลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮฺอูลัยฮิฮิวะฮัลลัม ก็
 ได้ออกมาขณะที่ดวงอาทิตย์กำลังไพล่ออกมา แล้วท่านก็ได้นั่ง
 บนมิมบรั และท่านเราะฮ์ลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮฺอูลัยฮิฮิวะฮัลลัมได้
 กล่าวตักบิร และท่านได้สรรเสริญอัลลอฮฺ หลังจากนั้นท่านก็
 กล่าวว่า พวกท่านได้ร้องเรียนฉันว่าบ้านเรือนเกิดความแห้งแล้ง
 และฝนได้เลื่อนเวลาตกออกไปจากเวลาของมัน และแน่
 แท้ อัลลอฮฺได้ทรงใช้ให้พวกท่านขออู้อัจจากพระองค์ และทรง
 สัญญาว่าจะตอบรับให้พวกท่าน หลังจากนั้นท่านกล่าวว่า

"อัลหัมดุลิลลาฮิ ร็อบบิลอาละมีน อ์เราะห์มานิเราะหีม
มาลิกิเยามิตีน ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮุ ยัฟอะดุมายูร็ด อัลลลอฮุม
มะ อันตัลลอฮุ ลาอิลาฮะอิลลาอันตัลเราะหีมะนียู วะนะหฺนุคฟูเกาะ
รอห์ อันซิโลดัยนัลซ็อยยรฺ วัจญ์อัลมาอันซัลตะละนะนา กุวะดัน
วะปะลาฮ์อินอิลาฮีน"

(การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮุ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก
ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงกรุณา ผู้ทรงอภิสิทธิ์ในวันศาสนา ไม่มีพระ
เจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮุ พระองค์ทรงทำตามที่ทรงประสงค์ ให้อัล
ลอฮุ พระองค์คืออัลลอฮุ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
ท่านพระผู้ทรงรำรวยมั่งคั่ง ขณะที่พวกเรานั้นยากจนต้องการ
ความช่วยเหลือ ขอทรงโปรดประทานฝนให้เราด้วยเถิด และ
โปรดให้สิ่งที่พระองค์ประทานให้เรา นั้น เป็นพละกำลัง และทำ
ให้ดำรงต่อไปจนกว่าถึงเวลาที่กำหนดเถิด)

หลังจากนั้นท่านก็ยกมือทั้งสองขึ้น และท่านก็ยกมือค้างไว้
จนเห็นความขาวที่รักแฉะทั้งสองข้างของท่าน หลังจากนั้นท่านก็
หันหลังให้ผู้คนที่ทั้งหลาย และกลับ หรือสลับบ่าคลุมของท่าน
ขณะที่ท่านยกมือทั้งสองของท่านขึ้น หลังจากนั้นก็หันหน้าหา
ผู้คนที่ทั้งหลาย และเดินลงมา แล้วละหมาดสองร็อกอะฮะฮุ

แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงบังเกิดเมฆขึ้นมา แล้วมันก็เกิดฟ้าร้องฟ้าแลบ หลังจากนั้นก็ห่าฝนลงมา ด้วยอนุมุติของอัลลอฮ์ ไม่ทันที่ท่าน จะไปถึงมัศยิดของท่าน ก็ได้มีสายน้ำหลายสายไหลมา แล้วเมื่อ ท่านได้เห็นพวกเขาต่างพากันหาที่หลบ(ฝน) ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้หัวเราะจนเห็นฟันกรามน้อย ของท่าน แล้วท่านก็กล่าวว่า ฉันขอยืนยันว่า อัลลอฮ์ทรงมีพละนา ญาภาพเหนือทุกสิ่ง และฉันนั้นเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ และเป็นศาสน ทูตของพระองค์” บันทึกโดยอบู ดาวูด

ท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้เล่าว่า

« خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا يَسْتَسْقِي، فَصَلَّى بِنَا رُكْعَتَيْنِ بِلَا أَدَانَ وَلَا إِقَامَةٍ، ثُمَّ خَطَبَنَا وَدَعَا اللَّهَ وَحَوْلَ وَجْهَهُ نَحْوَ الْقِبْلَةِ رَافِعًا يَدَيْهِ، ثُمَّ قَلَبَ رِءَاءَهُ فَجَعَلَ الْأَيْمَنَ عَلَى الْأَيْسَرِ وَالْأَيْسَرَ عَلَى الْأَيْمَنِ » [أخرجه ابن ماجه]

“ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ได้ออกมาใน วันหนึ่งเพื่อขอฝน แล้วท่านก็ได้นำพวกเราละหมาดสองร็อกอะฮ์ โดยไม่มีการอะซาน และไม่มีการอิคมะฮ์ หลังจากนั้นก็กล่าว ญุบบะฮ์ให้แก่เรา และท่านได้ขอดุอาอ์ต่ออัลลอฮ์ และหันหน้า ของท่านไปทางกิบละฮ์ยกมือทั้งสองของท่านขึ้น หลังจากนั้น

ท่านก็กลับเสื่อคลุมของท่าน โดยทำให้ที่อยู่ข้างขวาไปอยู่ข้างซ้าย ที่ข้างซ้ายไปอยู่ข้างขวา” บันทึกโดยอิบน์ มาญะฮฺ

ท่านอิบน์ อับบาซ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา ได้เล่าว่า
«إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ مُتَبَدِّلًا مُتَوَاضِعًا مُتَضَرِّعًا» [أخرجه
الترمذي]

“แท้จริงท่านเราะฮ์สุลุลลอฮฺ คีอิลลัลลอฮฺอัลยฮิวะสัลลัม ออกมา
ในสภาพผู้ไม่แต่งตัวให้สวยงาม ผู้ต่ำต้อย ผู้นอนน้อม” บันทึก
โดยอັต-ติรมิซียฺ

คำอธิบาย

ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮฺ คีอิลลัลลอฮฺอัลยฮิวะสัลลัม เมื่อเกิด
แผ่นดินไหวไหว ไม่มีฝนตก ให้มุสลิมทั้งหลายออกมาละหมาด
ขอฝนและการขอช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ ในสภาพผู้ต่ำต้อย ผู้
นอนน้อม

ประโยชน์ที่ได้รับ

- สมควรละหมาดขอฝนสองร็อกอะฮฺพร้อมกับทำกุฏบะฮฺ
- สมควรสลับชายผ้าหลังเสร็จการละหมาดขอฝน

- อนุญาตให้คู่บะฮ์ก่อน หรือหลังละหมาดก็ได้
- สมควรออกมาอย่างผู้นอบน้อม และต่ำต้อยต่ออัลลอฮ์